

Награвили нови дрехи, още по-хубави. Облекъл ги Потуран и пак взел да се оглежда. Изплашила се и Кума-Лиса, приближила се до него и му прищепнала:

Е, стига, стига се оглежда, лжите ми се свършиха вече.

IV

Направили сватбата. Тръгнали сватовете, тръгнала войска да изпраша царския зет и цар ката дъщеря.

Кума Лиса пощепнала на Потурана;

— Води сватовете нататък, дето видиш дим да дими.

Горкия Потуран почел сватовете и невестата, а сам не знае на къде. Кума Лиса припнала напред. Тук-там, тук-там и стигнала до един самодивски дворци. Още не влязла в портите тя завикала;

— Мари сестрички, не виждате ли, не чувате ли, че войска, чо чудо идват? Скрийте се по-скоро че няма добро да видите.

Самодивите се изплашили и взели да се питат де да се скрият.

— В пещта, в пещта, — рекла тя. — Аз ще я затворя и няма да ви забележат.

Самодивите се набежкали в пещта, а Кума-Лиса нахвърляла вътре слама, запалила я и затворила

Дигнал се голям облак дим, пещта се запалила и самодивите изгорели всички до една.

Потуран, като видял отдалече пушека, дошло му на ум чо му казала лисица а и ръгнзл нататък. Когато сватовете наблизили двореца. Кума-Лиса ги посрещчала, поканила ги и ги настанила както е редно. Вечерта ги нагостила и напоила с такива ястия и вина и ракии, каквито те никога не били вкусвали нито на сън.

На сутринта сватовете тръгнали да си отиват. Кума Лиса ги изпратила и турила на всеки го в зобника по шепа жжлтици.

V

Като настанила тъй Потурана: с двореци, с богатство, с невеста — царска дъщеря. Кума-Лиса не му искала нищо друго, а само да ѝ дава всеки ден по един печена гъска, и, когато умре, да я закопае с почести.

И заживяла Кума-Лиса щастливо; изтягала се в къща и се приличала на огъня. Еднажд за да изпита ума на Потурана и да види дали признава добрините ѝ, тя се престорила на умряла.

Влязла царската дъщеря в стаята и като я видяла ритва я с крак и извиква на мъжка си:

— Още ли ще търпим тая вонещица тук?... Какъто се помайваш, хвърли я из прозореца!

Потуран без да ми ли много, много, грабнал и я хвърлил през прозореца. Тя паднала долу, едва чо се не пребила. Изкачила се в дворецът и завикала:

— А бре Потуране, а бре парцаланко, а бре простаку недни, така ли признаваш лоброто! Кой ти даде тия плати, в които сега се надуваш като пуйк! Кой те направи царски зет?